

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Chim Việt Cành Nam

CHUYỆN PHIÊM PHÁP LUẬT: “XUÂN CON MÈO”

Từ ngàn xưa ngàn xưa tình yêu nam nữ luôn luôn là một nguồn cảm hứng bất tận của biết bao nhiêu văn sĩ, thi sĩ và nhạc sĩ... Khi đã yêu thì nhìn cái cảnh cây khô cần trợ trụ giữa trời cũng hình như phẳng phát đầy hoa thắm, nụ tươi. “Ái tình như ngọn lửa phù thủy biến túp lều tranh thành lâu đài bằng vàng”, tục ngữ nước Đức nói vậy đó. Ông thánh Paul lại hăm he là: “Thiên đường sẽ chẳng mở cửa để đón chào những người cần cố, thiếu tình yêu”... Thi sĩ Lamartine nói: “Khi đã yêu, không một trở ngại nào làm cho người ta lo sợ”... Tục ngữ nước Pháp nói: “Đời không tình yêu như trời không có nắng”... Thôi thì những lời kiểu “hoa thơm cỏ lạ” này đây rấy trong sách báo. Nam nữ yêu nhau thường ước mơ được sống bên nhau dù trong “một túp lều tranh” chẳng nữa nhưng có “hai trái tim vàng” là... đủ và đó chính là cái động cơ để tiến tới hôn nhân.

Nhưng khi nói về hôn nhân thì cũng có nhiều ý kiến khiến ta phải suy ngẫm. Có người nói: “Phải cầu nguyện một lần trước khi ra trận mạc, cầu nguyện hai lần trước khi bước chân xuống tàu ra biển khơi, nhưng phải cầu nguyện đến những ba lần trước khi... kết hôn!” Hoặc hôn nhân chẳng khác chi một cuốn tiểu thuyết mà trong đó vị anh hùng... “chết ngay từ chương đầu tiên.” Có câu tục ngữ lại ví von rằng người ta lấy vợ lấy chồng “không khác nào thọc tay vào một cái bao trong đó có đựng chín con rắn độc và một con lươn, chắc khó mà bắt được trúng con lươn!”

Nghe sao mà khiếp quá!

Tuy có những lời khuyên răn là phải thật thận trọng khi quyết định kết hôn nhưng trong thực tế đôi bên nam nữ hình như đôi khi cứ phớt lờ đi và cứ hùng hục lao vào con đường “yêu nhau đi chiều hôm tối rồi” hay nghe theo lời xúi, lời “giục giã” của cái nhà ông thi sĩ Xuân Diệu:

“Mau với chứ, vội vàng lên với chứ!

Em, em ơi! Tình non sắp già rồi...”

Thế là mờ cả con mắt. Mê nhau. Yêu nhau. Lấy nhau. Cãi nhau. Chán nhau. Ghét nhau. Để rồi bỏ nhau. Hồi nào còn cùng “ka ra ô kê” bài “*Yêu ai yêu cả một đời...*” ấy vậy mà bây giờ lại chuyển giọng diễn ngâm “tao đàn” bài: “*Anh đi đường anh, tôi đường tôi. Tình nghĩa đôi ta có thể thôi!*”

Nghĩ thật là đáng buồn!

Câu chuyện vợ chồng ở nước Hoa Kỳ này bỏ nhau dễ dàng... “như thay áo” mới nghe tưởng như giễu chơi! Ai ngờ lại chẳng xa sự thực là mấy! Theo thống kê pháp lý vào những năm gần 2000 thì hầu như một nửa các cuộc hôn nhân trên đất Hoa Kỳ đều được chấm dứt bằng một màn ly dị. Con số này so với năm 1950 đã tăng gần gấp đôi. Rất tiếc không có con số thống kê mới cho năm 2010, nhưng chắc chắn đó là... “chân lý” không bao giờ “nhúc nhích”!

Ngày nay tại các xã hội Tây phương, vợ chồng già bỏ nhau sau ba, bốn chục năm sống chung trong hòa bình chen lẫn với chiến tranh lạnh đã trở nên khá quen thuộc.

Đối với các cặp vợ chồng già Việt Nam thì không rõ lắm, nhưng cảnh ông lên ở nhà trên thì bà xuống nhà dưới, ông chườn vào trong phòng ngồi gõ computer thì bà né ra ngoài ngồi salon xem Asia hay Thúy Nga Paris By Night hoặc phim bộ... Đại Hàn,

bà cất giọng oanh vàng lái nhải thì ông làm thình. Cảnh này khá phổ biến lắm thay!

Bọn trẻ chia tay nhau sau năm, bảy năm “đầu gối tay ấp” thì người ta gọi là ly dị nóng (**hot divorce**), còn quý cụ cao niên bye bye nhau sau ba, bốn chục năm “quạt nồng ấp lạnh” thì đó là ly dị nguội (**cold divorce**).

Về mặt pháp lý thuần túy thì đa số các cuộc ly dị là do một bên vợ hay chồng phạm “lỗi”. Nguyên do “ly dị vì lỗi” (**fault divorce**) thay đổi trong từng tiểu bang ở xứ Cờ Hoa, nhưng nói chung là:

- 1) Bạo hành, ngược đãi (**cruelty**).
- 2) Ngoại tình (**adultery**).
- 3) Bỏ phế gia đình (**desertion**).
- 4) Bị kết án và bị giam giữ trong lao tù (**confinement in prison**) thường là về một tội hình sự.
- 5) Không có khả năng về sinh lý (**physical inability to engage in sexual intercourse**) để có thể hoàn tất nghĩa vụ vợ chồng trong việc “chung chăn chung gối”, nếu điều này không được tiết lộ trước khi kết hôn v.v...

*

Nhân dịp năm “**MÃO**” tức là năm con “**MÈO**” nên chỉ tạm khoan vùng để nói về “*tội mèo chuột*” mà thôi. “Mèo” là tên gọi một loài thú nhỏ cùng họ với hổ báo, nuôi để bắt chuột trong nhà. Ấy vậy mà người đời lại còn định nghĩa “mèo” là gái nhân tình. “O mèo” là tán tỉnh để bắt nhân tình. “Mèo chuột” hay “mèo mỡ” là quan hệ trai gái bất chính.

Đây là “*tội ngoại tình*” (**adultery**), là hành động tình dục, sự liên hệ xác thịt giữa một người đang có vợ có chồng với một người khác, khác hơn là người “phối ngẫu” (tức là người chồng hay người vợ) của chính mình.

Ngoại tình có thể vừa là một tội phạm hình sự, vừa là một lý do để ly dị, tùy theo pháp luật từng tiểu bang.

Đàn ông có vợ ngoại tình được bà con lối xóm coi là bị “cấm sừng”, nhưng gần đây thì kể cả đàn bà cũng có thể được gọi là bị chồng “cấm sừng”.

Giới bình dân nước Việt trước kia không biết có dịp học luật hay không mà cũng giỏi, biết tránh né tội gian dâm khi khuyên nhau:

*“Trai tân gái góa thì chơi
Đừng nơi có vợ, chớ nơi có chồng.”*

Trước tòa án, nếu kẻ “phạm tội” không giấu giếm chuyện “affair” của mình thì vụ kiện thật dễ dàng. Để có bằng chứng “**quả tang**” (*flagrante delicto*) mà chẳng cần phải tốn kém nhờ đến luật sư và thám tử tư theo dõi dõi “gian phu dâm phụ”.

Trong thực tế đa số chuyện “affair” này đều được che đậy rất kỹ. Chuyện “trao gái” lại chỉ xảy ra trong chốn “phòng the” riêng tư kín đáo, khó mà có được bằng cứ. Những sự bộc lộ tình cảm tại nơi công cộng như “tay nắm tay”, hôn má nhau hay chào hỏi bằng cách ôm nhau (hugging), e-mail tán tỉnh nhau... đôi khi chỉ có thể là những bằng cứ suy đoán. Còn như nếu các đương sự “mồm năm miệng mười” la lối rằng “chỉ dắt nhau đi ăn chè Nhà Bè” như chuyện xưa tích cũ tại nước nhà thì khó mà có bằng cứ để kết tội lắm.

Nếu cả đôi bên vợ chồng đều phạm tội ngoại tình thì cái cảnh “ông ăn chả, bà ăn nem” này dễ bị tòa án bác đơn xin ly dị. Một điểm khác là khi có chuyện ngoại tình xảy ra nếu muốn ly dị thì phải ly dị ngay. Nếu nghe lời nỉ non đường mật mà bỏ qua và tiếp tục chung sống hoà bình thì coi như một sự “**tha thứ ngoại tình**” (*condonation*), sau này nếu đổi ý thì không còn có quyền để nêu vấn đề ngoại tình mà đòi ly dị nữa. Nhưng nếu người “phối ngẫu” sau khi được “tha thứ” lại ngựa quen đường cũ, giờ thói trăng hoa, thói mèo chuột một lần thứ hai nữa thì đây là một sự kiện “mới” và lần “**tái phạm**” này vẫn có thể bị kiện ly dị vì ngoại tình.

*

Thi sĩ Đinh Hùng nhà ta trong bài thơ “*Kỳ nữ*” đã từng phải thốt lên những lời tâm sự rằng:

*“Ôi! Cám dỗ cả mình em bằng tuyết
Rợn xuân tình trên bộ ngực thanh tân
Ta gần em mê từ ngón bàn chân
Mắt nhắm lại để lòng nguôi gió bão.”*

Than ôi! Máy ai chịu nhắm mắt lại để cho “con lợn lòng” yên ngủ! Thế là gió bão nổi lên! Dễ đi tới “*tan nhà nát cửa*”!

Tội ngoại tình khó chứng minh được trước tòa án khi “dâm vô tang, đạo vô tích”, khó bắt được quả tang chuyện “trao trên gái dưới”, chuyện... “ma ăn cỗ”, trừ khi chính cái con “ma” đó sau khi “ăn cỗ” linh đình cùng nhau xong lại không chịu chùi mép mà còn viết sách, viết hồi ký để hào hứng tường thuật lại nội vụ thì không kể.

Thật vậy! Cứ theo rõi chuyện người đẹp Gennifer Flowers viết sách lấy tựa đề giật gân là *"Passion & Betrayal"* (Đam mê và Phản bội) thì rõ ngay. Người đẹp viết sách kể lại những chuyện hào hứng của mình với Ngài Clinton Tổng Thống xứ Cờ Hoa. Nàng vốn là ca sĩ kiêm ký giả đã yêu chàng từ khi chàng chưa làm Tổng Thống, mà còn là Bộ Trưởng Tư Pháp của tiểu bang mà thôi. Chàng thường hay lân la đến căn phòng của nàng để... "giao du thân mật", dù chàng "ván đã đóng thuyền" với bà vợ cũng là một thày kiện!

Thế rồi không rõ chàng đã "chiêm ngưỡng" thân thể nàng theo kiểu nào mà nàng viết để "diễn tả" về cái nhìn của chàng như sau: *"Cái nhìn không những như muốn thoát y em (undress me)... Cái nhìn như muốn lật ngửa em lên và xuyên từ trong ra ngoài (turning me upside down and inside out just by looking at me)"*.

Trong một đoạn khác nàng viết: *"Chúng em thèm khát thân xác nhau vì lâu chưa được thỏa mãn. Em thèm khát chàng và rồi chúng em làm tình với nhau hưng phấn như thua ban đầu gặp gỡ (I was starved for him, and we made love as if it was our first time)"*.

Chẳng rõ mấy cái "con ma" này có "ăn cỗ" với nhau thật không, có Trời mà biết! Nếu chuyện là sản phẩm của tưởng tượng thì nghĩ thật tội cho ba cái ông làm lớn, luôn luôn bị vu cho mấy cái tội liên quan tới tình dục! Còn ngược lại đây là sự thật "trăm phần trăm" thì khỏi cần phải làm thầy bói, thầy tướng số, nghe chuyện này người ta cũng có thể đoán trúng ngay phóc rằng chàng thì tuổi "con dê xồm" còn nàng thì cầm tinh con... "ngựa".

Chưa hết! Thêm một chuyện "mèo chuột" nữa. Trong cuốn hồi ký của mình *"Lịch Sử Sống"*, bà vợ của cựu Tổng Thống Clinton đã mô tả những ngày mà cõi lòng bà tan nát và đờn đau khi nghe ông chồng "tự thú" vụ ngoại tình với Monica Lewinski là một cô gái tập sự tại toà Bạch Ốc. Bà Clinton viết: *"Tôi cảm thấy tức ngực, không sao thở được"*. Bà viết: *"Cố hít chút không khí vào lồng ngực, tôi bật khóc và tôi la lối: 'Anh nói gì? Anh có ý nói gì? Tại sao anh gạt tôi?'. Tôi giận sôi, càng lúc càng giận. Ông ấy chỉ đứng đó, lập đi lập lại 'Anh xin lỗi. Anh xin lỗi. Anh cố bảo vệ em và Chelsea'"*. Bà viết, sau khi biết được sự thật, tôi *"điếng người, tâm hồn tan nát và tức giận quá..."* *"Là một người vợ, tôi chỉ muốn bé cô Bill. Những quyết định khó khăn nhất trong đời tôi là cứ tiếp tục làm vợ Bill và ra tranh cử nghị sĩ New York"*. Bà viết trong một

cuộc nghỉ hè gia đình chỉ có con chó trong nhà là còn quanh quẩn bên Bill mà thôi. Nhưng sau cùng bà đã nhất quyết yêu ông, tha cho ông và hỗ trợ ông trong tư cách tổng thống Hoa Kỳ.

*

Tội ngoại tình không phải chỉ dành riêng cho người chồng mà thôi. Người vợ cũng có thể phạm tội chứ. “Nam nữ bình quyền” mà! Không kiếm ra chuyện đời nay, bèn kể chuyện đời xưa vậy!

Trong sách “*Cổ Học Tinh Hoa*” từ thời rất xa xưa của hai tác giả Nguyễn Văn Ngọc và Trần Lê Nhân có ghi chuyện “*Vợ thầy kiện*” như sau:

“Có một người thầy kiện rất giỏi. Mỗi khi thảo đơn kiện cho ai, định buộc tội, gạt lỗi cho nhiều người, mà ý nghĩ chưa được sâu sắc, lời nói chưa được chặt chẽ thì cứ muốn ngồi yên một chỗ để cầu tứ. Những lúc ấy, thường dặn người nhà, có khách hỏi, không được cho vào, cả đến vợ cũng phải lánh xa ở một buồng khác.

Vợ người thầy kiện trước kia vẫn đã cùng người láng giềng đầu mày cuối mắt, chỉ vì không dịp, không chỗ, cho nên dòm dỏ đã hơn một năm, mà chưa được thân cận với nhau. Bấy giờ biết thế, mỗi khi gặp người thầy kiện cầu tứ, thì người vợ bèn lại chuyện trò quấy rối để đến mắng phải đuổi tránh đi chỗ khác. Thành vì thế mà người vợ với người láng giềng được bao nhiêu cơ hội đi lại với nhau luôn kể hàng bao nhiêu năm mà không ai biết.

Sau người thầy kiện vì cầu tứ mãi mà chết. Người vợ chửa hoang phải nhà chồng kiện. Quan tra xét căn do việc đi lại với ai. Vợ người thầy kiện phải thú thực. Quan vỗ bàn, thờ dài nói: “Ngòi bút của người thầy kiện đã khéo, ai ngờ cơ trời còn khéo hơn”.

Cuối câu chuyện trên trong sách thấy có ghi thêm “lời bàn” nguyên văn như sau:

“Thầy kiện tức là luật sư. Luật sư là người hơn ai hết, hiểu thấu các tinh túy của pháp luật, biết rõ nỗi u uẩn của nhân dân. Chính phủ nhờ có luật sư mà thêm sáng việc, quan chúng nhờ có luật sư mà đỡ hàm oan. Vậy làm thầy kiện mà gỡ tội cho kẻ oan, đáng trọng bao nhiêu, thì buộc tội cho người ngay hay bênh vực kẻ gian ác, đáng khinh bấy nhiêu.

Người thầy kiện nói trong bài đây là một tay giáo hoạt chắc đã nhiều lần, lấy lý mà thắt người ngay vào tội ghê gớm lắm. Bởi vậy tác giả mới thuật lại truyện này, nói người thầy kiện vừa tự hại mình lại để cho vợ phản mình, có dạy người tuy khôn khéo đến đâu, cũng không lọt được vành tạo vật. Tạo vật thường vẫn ghét

người xảo, bao giờ cũng bắc sẵn cái cân để cân lại cho công bằng. Nhiều khi muốn hại người, người chẳng thấy đâu, lại chỉ thấy cái hại nó quay ngay vào chính mình trước.”

*

Nhân nói về chuyện “mèo chuột” bắt ngờ lại động chạm tới nghề thầy kiện. Nhưng thật ra trong cuộc đời ô trọc này, buồn thay còn có biết bao nhiêu chuyện khôi hài khác mang nghề thầy kiện ra để mà giễu cợt nữa.

Xin nghe giới bình dân chê cái mồm miệng nói nhiều, lý sự nhiều: “Miệng cá chép, mép thầy kiện”, chê hành động của kẻ bất lương gây mâu thuẫn: “Xui nguyên giục bị.” Người ta còn rĩ tai nhau rằng “Một thầy kiện giỏi là một người lảng giềng xấu.”... “Một thầy cãi với cặp tài liệu của mình có thể trấn lột được nhiều tiền bạc hơn cả trăm tên cướp có súng ống.”... “Luật sư và thợ sơn cùng có đủ tay nghề để nhanh chóng biến đen thành trắng.”... “Một tên không tốt nghiệp trường ốc chỉ có thể trộm một chiếc xe hơi, nhưng một người tốt nghiệp đại học luật và hành nghề luật sư có thể trộm nguyên cả một đoàn xe lửa”... “Bức vách ngăn giữa Thiên đường và Địa ngục bị sụp đổ, hai bên tranh chấp và đòi đối phương phải bỏ tiền sửa chữa. Ra tòa, trên Thiên đường chịu thua vì tìm khắp nơi không kiếm ra bóng dáng một ông thầy kiện nào cả. Còn phía dưới Địa ngục thì có quá nhiều, sẵn cả một đoàn luật sư để bênh vực” v.v... Chuyện dài kiểu “nhân dân tự vệ này” về nghề thầy kiện kể sao cho hết!

Mừng thay là đa số người đời biết đánh giá “nghề thầy kiện” là một nghề cao quý. Ngay như “lời bàn” trong câu chuyện “vợ thầy kiện” trên cũng nói rõ điều đó. Thật đúng vậy, cổ nhân có nói không có nghề nào xấu, chỉ có người làm nghề đó xấu mà thôi! Xin nhớ rằng có đến phân nửa con số Tổng Thống khả kính của nước Cờ Hoa xuất thân từ trường Luật và làm nghề luật sư đấy nhé! Ta chẳng nên bi quan! Tổng thống nước cờ hoa đương thời là Obama cũng là một tay thầy kiện đấy!

Thôi không dám nói thêm nhiều lời ca tụng đề cao nghề luật sư sợ bị người đời chê là: *“Mèo khen mèo dài đuôi”*.

*

Người xưa thường nói: *“Mèo đến nhà thì khó, chó đến nhà thì giàu”*. Câu này được giải thích là mèo nhà khác đến nhà mình thì khó làm ăn, bị nghèo đói, trái lại chó nhà khác đến thì nhà mình sẽ

làm ăn thịnh vượng. Câu này bị người ta chê là điều “mê tín” nhưng ngẫm ra cũng đúng phần nào đấy chứ.

Mèo thật 4 chân chạy lạc vào nhà thờ không biết ra sao chứ dính dáng tới “mèo 2 chân” thì không phải chỉ khó làm ăn, chỉ bị tan hoang cửa nhà mà nhiều khi còn... nguy hiểm đến tính mạng đấy!

Tôi “mèo chuột”, tội ngoại tình nếu nhờ toà án can thiệp thời cùng lắm chỉ đưa đến hậu quả là kẻ phạm tội hoặc là bị phạt tù, phạt tiền về mặt hình luật, hoặc bị ly dị ly hôn về mặt dân luật. Thôi thì cũng tạm được đi!

Nhưng nếu “*người bị mất quyền lợi*” không cần nhờ đến luật sư, nhờ đến pháp đình mà lại tự mình ra tay “xử lý” theo “luật rừng” thì nguy to! Vụ án Bobbit “vợ thiến chồng” ở Mỹ hình như đã mở đầu cho một “kỷ nguyên” mới như thế. Sau đó ở các nơi khác và cả ở Việt nam cũng xảy ra nhiều màn kịch tương tự.

Xin mời đọc bản tin này của cây viết Trà Lũ đăng trong Thời Báo ở Toronto, Canada, số 93, ngày 10-7-1997:

“Bà Trần Kim Phượng ở Vancouver, 37 tuổi, có máu Hoạn Thư nặng vì ông chồng 40 tuổi, tuy đã có 6 mặt con mà lại quá bay bướm. Không còn cách nào để giữ chồng, bà Phượng quyết định hạ độc thủ. Đợi lúc ông chồng ngủ say, vào hồi 4g30 sáng thứ Ba tuần rồi, bà “thiến” chồng, tay cầm dao bén, cắt thật ngọt. Có lẽ bà Phượng đã từng theo rồi vụ Bobbitt bên Mỹ, cũng bị vợ “thiến” nhưng lại cắt không sát, và chỉ liệng quanh đầu đó, khiến cảnh sát kiếm lại được kịp thời, và kỹ thuật y khoa hiện đại đã giúp nối thành công giúp anh chồng “hoạt động” trở lại bình thường. Vì thế bà Phượng đã cắt “sát gốc”, rồi bỏ vô bồn cầu, giựt nước cho trôi mất tiêu. Ông chồng được chở vào bệnh viện Vancouver, dù máu ra nhiều nhưng không đến nỗi nguy hiểm đến tính mạng. Chỉ có điều đáng buồn là y sĩ Richard Warren của khoa giải phẫu chỉnh hình cho biết: vì bị cắt “sát gốc” nên chỉ có thể giải phẫu cho ông chồng bất hạnh này tiểu tiện được dễ dàng thôi, và khi đi tiểu thì phải ngồi thụp xuống như đàn bà. Bà Phượng người nhỏ thó, để tóc ngắn, đã bị bắt và bị truy tố tội tấn công gây thương tích trầm trọng cho người khác. Lúc bị cảnh sát giải đi, bà không che mặt hoặc cúi mặt như nhiều phạm nhân khác, mà còn ngẩng mặt nhìn thẳng và đi rất tự nhiên...”

*

Thôi đầu năm Mèo mà cứ tán chuyện Cà Kê *Dê Ngỗng* theo kiểu này ra mãi thì “xui” cả năm mất. Xin chuyển đề tài.

Trong hôn nhân chúng ta cũng không nên quá bi quan khi nghe được dăm ba cái chuyện “phản bội nhau”, chuyện “mèo chuột” trong cõi đời ô trọc này! Ba cái lật vật lẻ tẻ đó không đáng để tâm làm gì! Trên bầu trời tình ái không thiếu chi những vì tinh tú rực rỡ thủy chung, phô muôn vẻ đẹp đẽ của tình nghĩa vợ chồng! Xin tạm trích dẫn đôi lời tâm sự đăng trên mục “tưởng nhớ” cạnh bên mục “cáo phó” của tờ báo Washington Post ở vùng thủ đô Hoa Thịnh Đốn, đồng thời đầu Xuân ngẫu hứng xin chuyển dịch thành đôi giòng thơ “lục bát” tiếng Việt cho vui.

Đây là lời bà vợ nhớ chồng, nhờ nhà báo đăng tải:

“On this 51st year of our wedding day,
These are lonely times,
Recalling joys which we shared,
Only yours and mine.
I can feel you near, although you're far away,
Sharing your love with me on our special day.”

Forever, Your Wife, Fran

*“Ngày này, xưa kết lứa đôi
Đã năm mươi mốt Xuân rồi chóng qua
Giờ Em cô độc xót xa
Một mình nhớ lại tình ta thuở nào
Chung vui hạnh phúc ngọt ngào
Chỉ riêng đôi lứa, dạt dào yêu thương.
Nay dù Anh khuất Thiên Đường
Mà Em vẫn tưởng Anh đương cạnh mình
Để cùng chia sẻ duyên tình
Nhân ngày kỷ niệm Lễ Thành Hôn xưa!”*

Muôn đời, Vợ của Anh, Fran

Đây là ông chồng nhớ bà vợ (sinh 1944 - mất 1998):

“I lost a life companion,
A life linked with my own,
Day by day, I miss you more,
As I walk through life alone.
How sad is this day to me,
The day on which you died
Your memory will cling to my heart,
Until I rest by your side.”

Your Loving Husband.

*"Bạn đời Anh đã mất rồi,
Ta từng khăng khít lứa đôi yêu kiều,
Ngày trôi càng nhớ thêm nhiều
Khi Anh lẻ bước cô liêu dòng đời.
Nhớ ngày sầu não giăng trời
Là ngày Em vội lia nơi dương trần,
Nhớ Em, lòng nhớ vô ngần
Mong khi chết được mộ phần bên nhau!"*
Người Chồng Yêu Thương của Em.

*

Nhân dịp năm Mão mới tới, dù "Xuân vừa về trên bãi cỏ non", ước mong đừng ai lại có máu "trâu già ham cỏ non" kéo bị các cụ nhà nho mắng cho là bọn "*mèo má gà đồng*".

Cũng đừng ai nghe lời xúi dại của cái nhà ông Tổng Thống Obama là "Change! Change!" mà nguy to đấy, đừng thay lòng, chớ đổi dạ, thôi thì "có nhiều xài nhiều" cho yên nhà, yên cửa và... yên thân xác:

*"Ta về ta tắm ao ta,
Dù trong dù đục ao nhà vẫn hơn!"*

Riêng phần quý ông gốc Việt thì xin nhớ là người đàn bà phương Đông rất tuyệt vời, lúc nào cũng tỏ ra chiều chuộng chồng hết mình, ngay cả lúc đang bận rộn tứ bề về việc nội trợ trong gia đình cũng vẫn sẵn sàng... "open house" (nói theo giọng địa ốc xứ Mỹ). Ca dao tục ngữ xưa mình chứng:

*"Trong khi lửa tắt, cơm sôi,
Lợn kêu, con khóc, chồng đòi tòm tem.
Bây giờ lửa đã cháy lên,
Cơm đã sắp chín, tòm tem... thì tòm!"*

Đề nghị chúng ta hãy cùng nâng ly uống mừng để chúc nhau suốt một **Năm Mới 2011** thân tâm an lạc và hưởng một **Mùa Xuân "TUYỆT CÚ MÈO!"**

LS. NGÔ TĂNG GIAO
(Virginia, USA, Xuân Tân Mão)

